

ברוקלין מול דאשק

התנגשו כאן שתי תפישות יסוד — האחת הרואה את המפלגה צמודה לאומה, השנייה הרואה אותה צמודה לארץ. בידי ליבשיץ, וכל אנשי לאחדות העבודה, היתה התפיסה הישנה, המקובלת, של תנועה ציונית. אמר

אורנג במפלגה, חדר גם לתוך מבצרי העוז של הקיבוץ המאוחד.

„לפרוש או להיכנע“

לעומת חזית סנה — השומר-הצעיר היו ונשארו לאחדות העבודה מפולגים ומפורדים. מצד אחד עמדו אנשי הקיבוץ, מצד שני הפועלים העירוניים, שגם הם היו מפולגים לשלוש קבוצות: קבוצת ליבשיץ, קבוצת טובים וקבוצת מישה אדלברג, מנהיג הפקידים. שתי הקבוצות האחרות נות כבר היו שייכות, למעשה, למחנה סנה.

במאי 1951 עשו אנשי הקיבוץ המאוחד וליבשיץ נסיון אחרון לשמור על עמדותיהם בקרב המפלגה. הם הגישו מצע לוועידת המפלגה בחיפה, זכו ל-36%, ומצד צד ארם, איש פועלי ציון שמאל, בארבעה האחוזים הנותרים. סנה ניצח לאורך כל החזית, העמיד את מתנגדיו לפני הברירה: לפי רוש או להיכנע.

ברלין וערב

הניגוד לא היה אישי בלבד. עמד מאחוריו ניגוד רעיוני מכריע.

סנה הצטרף למחנה הסובייטי ללא תנאי. בהגיון קר ותותך, הי אופייני לו, הסיק את כל המסקנות: תבע לשגר באיכוח ליר עידה בברלין הגרמנית, להכניס את ערביי מפ"ם למפלגה כחברים שוויוניות, לתמוך במלחמת החרור של עמי ערב, אחר שזכ תה בתמיכת הסובייטים. לעומת זאת ראו ליבשיץ וגלילי את מפ"ם אמנם ככתב-ברית למחנה הסובייטי, אך ככת ברית הרשית אית וחייבת לעמוד על המקח, לשאת ולתת — בעיקר כדי להשיג ויתורים בשטח העלייה מברית-המועצות ומתן חופש לציוניות בארצות הדימוקרטיה העממית. בשטח הערבי לא נבדלו בהרבה מעמדת בן-גוריון: ראו בערבים, וגם בערבים הלאומיים והמתקדמים, אויבים של ישראל. לפיכך התנגדו להכנסת הערבים לשורות מפ"ם, דרשו להשאירם בחטיבה נפרדת.

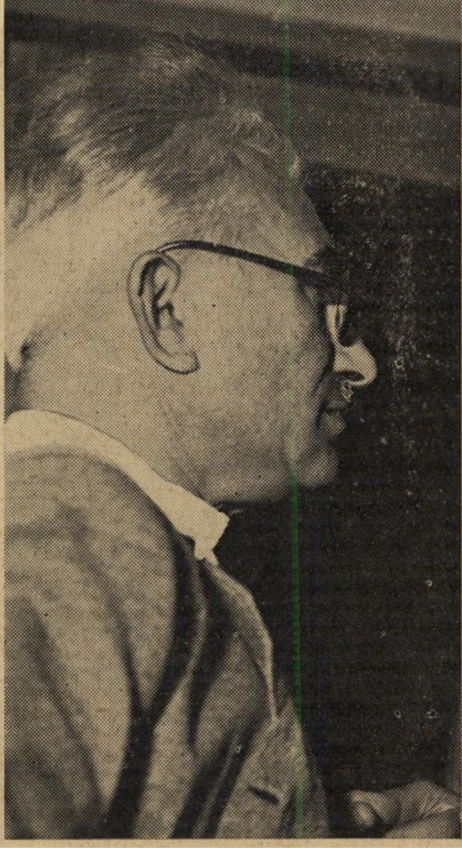
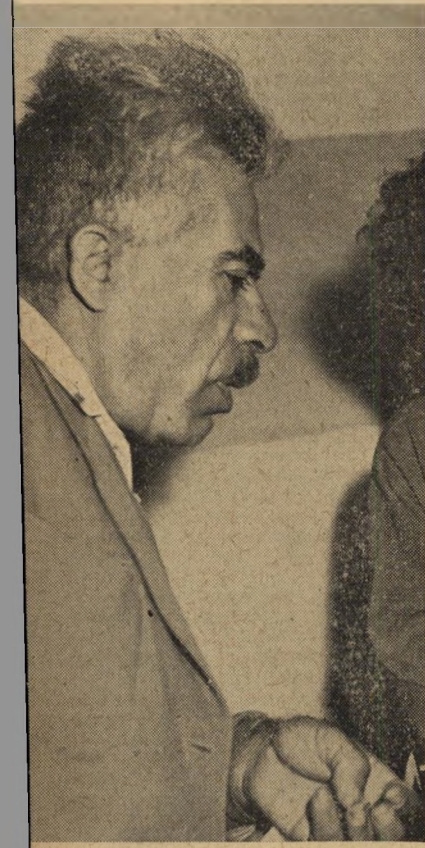

פלע המחלוקת א': כרזה זו של נגד אנגליה וצרפת. אנשי ליבשיץ (וגלילי) טוענים שלעת עתה הערבים הם אויבינו, וכי אין לשעבד את מדיניות ישראל למדיניות הסוביטית. לעומתם טוענים אנשי סנה: ליבשיץ שוביניסט.

האלופים: אהדת אלפי צעירים נתונה למפ"ם בשל אלופיה, גיבורי המלחמה. אולם האלופים מפולגים: יצחק טדה, בלתי-חפזני ער לייסוד מפ"ם, הצטרף לקו הפרו-סובייטי הקיצוני, היה הראשון שהטיף לתמיכה בנואבק הערביס. יגאל אלון הוא, לעומת זאת, לאומני ואנטי-

רו הם: „מפלגתנו שייכת לעם היהודי, ועיקר תפ"ם — הגשמת קיבוץ הגלויות. אנו קשורים בלבנו ליהודי ברוקלין, בוקרשט, קאזבלאנקה. כיצד יכול רוסטום אל-בסטוני, חבר הכנסת הערבי של מפ"ם, להבין לנפשנו? האם משהו מקשר אותו עם לוי

ארבעה ראשים: אהרון ציוז נג ויצחק בן-אהרון, ממנהיגי הקיבוץ המאוחד, מתנגדים בחריפות לדעותיהם של יעקב ריפטן ומ יר יערי, מנהיגי השומר-הצעיר, אולם מסרבים להצטרף לפרשיים, מכיון שהם שואפים לאחד את שתי התנועות הקיבוציות. אנשי השומר-הצעיר טוענים